

GŁOS WĄBRZESKI

Przedpłaty: w zespod. za miesiąc 1,30 zł od wstępu. W wypadkach nieprzewidywalnych, przy wzrastaniu cen papieru, drukarni, kosztów przesyłki, przedpłaty mogą być zwiększone. Nie są przewidziane podwyżki w cenach w razie zmiany kursów walut. Za dostawę ogłoszeń, redakcja nie odpowiada.

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza mm. (7 lam.) 10 gr. za reklamę na 3-tygod. w wiadomościach potocznych 30 gr. na pierwszą str. 30 gr. Rabatu udziela się przy częstym ogłoszeniu. „Głos Wąbrzeski” wychodzi trzy razy tygodniowo. 1 to w poniedziałek, środa i piątek. Skrytka pocztowa 23. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 11. Telefony 80. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204,232.

Środa Leona W. p.wd.
Czwartek Wiktora m. Dam.
Piątek Hermenegilda m.

Dziś wschód słońca o godz. 5.15 zach. 6.49
Jutro „ „ „ 5.12 „ 6.50
Dziś „ księżycy „ 1.46 „ 8.51

Nr. 43

Wąbrzeźno, czwartek 12 kwietnia 1928 r.

Rok VIII

Szlakiem martyrologii polskiej za kordonem pruskim.

Straszliwy ucisk mniejszości polskiej w Niemczech w świetle ostatniej rewelacyjnej mowy posła Baczewskiego w Sejmie pruskim.

IV.

W swojej bezwzględnej i bezlitosnej akcji tępienia mniejszości polskiej w Prusach Wschodnich i na Śląsku Opolskim, Niemcy nie zapominają też i o młodszym pokoleniu polskim. Germanizatorom pruskim więcej nawet chodzi o młodzież polską, niż o starszych Polaków, którzy i tak niedługo wymrą, a wedle sztańskiej filozofii niemieckiej „umierającym trzeba pozwolić umrzeć spokojnie”.

Młodzież polska w Niemczech narażona jest dziś więcej niż kiedykolwiek na wynarodowienie. Z olbrzymiej liczby 150.000 dzieci polskich, niecałe 2000 dzieci pobiera naukę religii w języku polskim. Reszta pozbawiona jest zupełnie nauki w ojczystym języku i germanizowana systematycznie przez nauczycieli niemieckich.

Nawet w dziedzinie sportu wkracza sztańska germanizacja pruska. Poseł Baczewski w swej ostatniej mowie przytoczył m. i. fakt następujący.

Młodzież polska w Wanne-Eickel, zorganizowana w osobnym towarzystwie sportowym dłuższy czas zabiegała bezskutecznie o prawo używania boiska miejskiego. Ponieważ towarzystwo to liczbowo było bardzo silne, przeto władze chcąc nie chcąc musiały zezwolić na używanie boiska. Prezydent miasta w związku z tym faktem wydał jednak rozporządzenie, w którym jest powiedziane, że „nieodwołalne jest używanie języka polskiego i okazywanie polskich barw i odznak”.

A więc nie tylko już w szkole, ale nawet podczas ćwiczeń sportowych zakazuje się młodzieży polskiej używania języka ojczystego. Tak postępuje ze swoją mniejszością państwo, które wobec świata uchodzi za najlepiej zorganizowane państwo prawa i ładu społecznego.

W tem to państwie dziś jeszcze znajdują się urzędy stanu cywilnego, które wzbraniają się zapisywać polskie imiona do rejestru stanu cywilnego. Rodzice polscy muszą nieraz aż na drodze sądowej dochodzić swoich praw mniejszościowych, które w istocie rzeczy są tylko czysto ludzkimi prawami. Droga taka — jak wspomniał w swej mowie poseł Baczewski — trwa czasem półtora a nawet dwa lata. Tak długo dziecko nie jest zapisane do rejestru stanu cywilnego.

Dla przykładu podać trzeba bodaj jeden dotyczący fakt. Urzędnik stanu cywilnego w Ahlen n. p. odmówił z góry zapisania do rejestru imienia Czesław, upierając się przy zniemczonym „Tscheslaus”. Trzeba było w tym wypadku kroczyć długą drogą od Sądu obwodowego poprzez Sąd ziemski do Sądu karnego („Kammergericht”) aby narazicie przeprowadzić zapisanie tego polskiego imienia do rejestru. Niemcy więc już od urodzenia pragną nadać polskiemu dziecku piętno niemieckie, aby w późniejszym wieku tem łatwiej poddać je wyrafinowanemu działaniu germanizacyjnemu.

Nawet Polacy, leżący już w grobie nie są wolni od tej germanizacji. Nawet na omentarz, który winien być nienaruszonym przez nikogo miejscem wiecznego spoczynku, Niemcy wnoszą politykę narodowościową i metody germanizacyjne.

W Datteln umarł jeden z wielu zamieszkałych tam Polaków. Żona zmarłego, rzecz naturalna, zamówiła nagrobek z napisem w języku polskim. Nagle otrzymuje wdowa list treści następującej: Komisja budowlana gminy Erkeneschieck uchwalają co do napisu na nagrobku, na posiedzeniu z dnia 21. 9. 1926: „Na polski napis nagrobkowy nie zezwala się”.

Komentarze chyba zbyt liczne.

Dopiero kiedy sprawa weszła na drogę sądową, cofnięto ten zakaz, ale za umieszczenie polskiego napisu na nagrobku pobrano opłatę 20 marek, podczas kiedy nagrobki z napisem niemieckim nie podlegają żadnej opłacie. Słuszny też wyrzut czyni poseł Baczewski pod adresem rządu niemieckiego mówiąc, iż „w XX wieku winniśmy być tak daleko, aby polityka przynajmniej u wrót omentarzych mogła znaleźć koniec”.

Są to wszystko fakty o pomstę do Boga wolać. Prześladowanie, jakiego doznaje mniejszość polska w Niemczech winno wywołać ogólną potępienie w całym cywilizowanym świecie. Wszystkie cywilizowane państwa i narody winny zorganizować powszechną krucjatę przeciw rządowi w tak barbarzyński sposób dręczącemu mniejszości narodowe w swoim kraju.

Przedewszystkiem z wielkim głosem oburzenia winna wystąpić przed światem Polska.

Niemcy w prześladowaniu i tępieniu wszystkiego co polskie, przebrały już wszelką miarę. Prześcignęły nawet pod tym względem dawny monarchistyczny rząd Wilhelma II, który w prześladowaniu Polaków zawsze jeszcze widział pewne granice.

Jżeli rząd i społeczeństwo polskie nie przeciwstawi się energicznie temu straszliwemu uciskowi naszych rodaków za kordonem pruskim, przyjdzie chwila kiedy dzisiejsza mniejszość polska Warmji, Prowizji, Mazur i Śląska Opolskiego zostanie ostatecznie wytępiona i polskość tych terenów będzie tylko wspomnieniem, a zarazem straszliwym zarzutem, jaki przeciwko nam podniesie przyszłe pokolenie.

Wybory w Polsce już szczęśliwie przeminęły, znikła już zacięta walka stronnictw o mandaty, następuje teraz okres spokojnej i twórczej współpracy rządu z nowoobranym Sejmem. Następuje więc odpowiednia chwila, w której rząd i społeczeństwo polskie wspólnym wysiłkiem poprawić mogą nareszcie dolę rodaków naszych w granicach Rzeszy Niemieckiej. Za rok, za dwa, za pięć, może być już zapóźno

Zmiany na stanowiskach wojewodów.

Warszawa, 10. 4. W dniach najbliższych nastąpią ostateczne decyzje w sprawie zamierzonych już od dawna przesunięć na stanowiskach wojewodów. Na miejsce ustępującego wojewody poznańskiego Bnińskiego ma przyjść dotychczasowy wojewoda lwowski — Borkowski. Sta-

nowisko wojewody lwowskiego ma objąć poseł Goluchowski Wojciech, który zrzekłby się mandatu sejmowego. Na miejsce posła Goluchowskiego z listy państwowej Jedyńki wejdzie do Sejmu A. Birkenmajer, dziennikarz.

Nota Stanów Zjednoczonych do Polski.

Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej zwrócił się za pośrednictwem poselstwa polskiego w Waszyngtonie do rządu polskiego z notą, w której proponuje Polsce zawarcie trak-

tatu arbitrażowego, wzorowanego na traktacie francusko-amerykańskim, oraz traktatu koncyliacyjnego.

Bijatyka podczas odczytu posła Grünbauma we Lwowie Kilkanaście osób poturbowanych.

Lwów. W czasie wtorkowego odczytu posła Grünbauma w sali kina „Marysienka” wszczęła się pod koniec zebrania awantura, która przemieniła się w ogromną bójkę. Wobec pojawie-

nia się ulotek komunistycznych wkroczyła na salę policja, która aresztowała 7 osób. Kilkanaście osób zostało poturbowanych.

Zderzenie pociągu osobowego z towarowym pod Kielcami 2 kolejarze zabici, 2 ranni.

Kielce. W sobotę późno wieczorem na stacji Sitkówka pod Kielcami nastąpiło zderzenie pociągu osobowego z pociągiem towarowym, 6 wagonów pociągu towarowego zostało rozbitych, lokomotywa pociągu osobowego przewróciła się kołami do góry. Uległ również rozbiciu wagon bagażowy, ponadto dwa wagony pociągu osobowego zostały lekko uszkodzone.

W katastrofie ponieśli śmierć dwaj kolejarze, nadkonduktor Haja i bagażowy Wilczyński, ran-

ni zostali maszynista pociągu osobowego i jego pomocnik. Z podróży nikt szwanku nie poniósł.

Ustalono, że katastrofa nastąpiła z powodu wadliwego nastawienia zwrotnicy przez niedbalstwo dyżurnego ruchu, pomocnika zawiadawcy stacji Wawrzyńka. Wawrzynek został aresztowany. Komunikacja odbywała się po jednym torze do niedzieli popołudniu, kiedy przywrócono ruch normalny.

Powrót 136 arrasów wawelskich do Polski.

Jak się dowiadujemy z Moskwy wrócił do Warszawy przed świętami p. Fr. Morelowski, kustosz zbiorów Matejki w Krakowie, który przywiózł ze sobą do Warszawy dalsze 26 wawelskich arrasów. Na razie arrasów te pozostały w Warszawie, później w stosownej chwili przewiezione będą do Krakowa na Zamek wawelski. Jak wiadomo, Rosjanie wywieźli z Polski 156 wawelskich

arrasów. Dotąd udało się rządowi polskiemu po pokonaniu olbrzymich trudności rewindykować ogółem 136 arrasów. Przy tej sposobności nadmieniamy, że do Warszawy wróciła także słynna kolekcja króla Stanisława Augusta, składająca się z 99 tysięcy sztychów. Kolekcja ta stanowi swego rodzaju unikat.

miały głos ludzki i do Boga wołały. Ta płacząca i wyjąca góra miała jak świadkowie mówią, jeden wielki ludzki głos. Podróżni nasi znali dobrze drogę, śnać często tu bywali. Zrazu wydeptaną ścieżką, potem w śniegu wielkim brnąć trzeba. Potem ugór, z którego wichur zmiotł śnieg, potem znowu zaspą głęboka. W głębi pod lasem krzyż. Wydarła się nagle kobieta, do krzyża pobiegła, runęła na ziemię, w płaczu straszliwym:

— Ty jedyne dziecko moje!

Podróżny wsparł się na krzyżu. Nawet nie silił się na utulenie płaczu kobiety. Nie silił się bo sam w gorejących, gryzących oczy, łzach łtonie, na dwa słowa biedaka stać:

— Wypłacz się matko, wypłacz.

Słonko zaszło zwolna, zapadała śliczna grudniowa noc. Cała ta okolica, jak ją okiem objąłeś, była morzem mogił i krzyżów, cicha była, jakby wszystkie te mogiły, cała ta natura chciała słuchać matki, która płaczem szepce i szczebioce.

Matuła kładzie opłatki na mogiłce i szepce z płaczem:

— Masz opłatek mój synu, mój drogi ułanie!

Wreszcie zeszła pierwsza gwiazda. W tej chwili Bóg się rodzi, w tej chwili cała Polska zasiada do wilji. Matka powstała, wsparła się o ramię krzyża, wpatrzyła się w gwiazdę, która z mgławicy świecącym płomykiem się staje. Mówią usta, mówi cała dusza coroczną wigilią modlitwę „Podnieś rękę, Boże Dziecię, błogosław Ojczyznę miłą“... Został wysłuchanym głosem matuli, bo ona modląc się, stała przed obliczem Bożem z darem takiej olbrzymiej cfiary jak mogiła jedynego dziecka.

KONIEC.

Betlejem polskie

Polskie motywy ludowe w tradycji
jasełkowej.

